

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Magnvm Episcoporum, Canonicorum, Sacerdotvm Et aliorum Clericorum omnium tam Secularium quam Religiosorum

Tympe, Matthäus

[Köln], 1614

36. Summa animi magnitudine ac liberrime nec non prudenter in vitia etiam principum inuehi, V. Signum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51447)

*Summa animi magnitudine, liberrime
prudenter in vitia etiam Principum
uehi, & Dei gloriam propugna-
re.*

*Ca. 1. 6. 38.
annuntia
populo scelerata.
ca. 2.*

*Matt. 10
Nolite timere eos
qui corpus
occidunt.*

*1. Reg. 18. v.
37.*

4. Reg. 1.

OMnes Prophetæ & Apostoli peccato-
guunt, minis peccatores detinent,
Dei & pœnas in eos impendentes exaggerant.
Esaias sic orditur suam concionem. *Vagantur
trici, semini nequam, filius sceleratus.* Ad Hieremiam
postquam ad prædicandum esset electus, dicitur
tur statim: *Ecce dedi te hodie super gentes & super
regna, ut euellas & destruas, ut dispergas & dissepas
fices & plantas.* In libro quem Ezechiel de uisitatione
scriptæ erant lamentationes & uxor. Beati Hieronimi
tendunt omnes Prophetarum conciones, ut
rigant & emendent.

2. *Apostolis Spiritus S. datus est ut per eos
Spiritus argueret mundum de peccato, & de
iudicio & de iustitia. Iidem Christum sæpe
scribarum vitia accerrime increpantes
multitudinis corruptos mores cum magno
ritu corrigentem.*

3. *Elias Propheta Achab Regi irato ac dicitur
Tunc es ille qui conturbas Israel audacter respon-
dit. Non ego turbavi Israel sed tu & domus patris tui
reliquistis mandata Domini, & secuti estis Baalim.
Idem Ochosiam Regem, qui ipsum compellere
dere quæsierat, ultro adiit, & eo morboque*

VI. peccatus iacebat, eo quod de recuperanda valetu-
dine Deum Accaron consultum miserat, peritu-
rum prædixit.

4. *Axias* Sacerdos Ozia Regi super altare thi-
amatis incensum adolenti restitit intrepide,
quasi sacrilegio pollutum de templo Domini
reverti.

4. Reg. 15.

5. *S. Paulus* 1. ad Tim. 5. Peccantem coram omnibus
peccati sui ceteri metum habeant, argue, obsecra, increpa
nent, 2. ad Cor. 5. Tradidi Satanae, &c.

6. *Bernardinus Senensis* tantam in dicendo liber-
tatem tenuisse scribitur, ut nullo respectu, cum
& causa postularer etiam in potentium ho-

V. exem-
pla Mosin
in Pharonē
Nathan in
Davidem:
Helia in A-
chab Heli-
sai in Ioram
Ioan. Bapt.
(Luc. 3.)
praconis poe-
nitentia in
Herodem.

minum viia publice inueheretur. Quod cum a-
d Mediolani aduersus Ducem in concio-
ne fecisset, ille grauiter offensus mortem denun-
tiasse iussit, nisi absteret. At *Bernardinus* poste-

die in magna populi frequentia idem vitium,
etiam quam antea, obiurgare perrexit:
libertas ac fiducia Ducem ita fregit, ut mo-

ditiam ei ultra exhibere ausus non sit. Quin et-
iam ad illius animum pertentandum aureum ei
scutulum auro plenum misit, quod cum vir San-
ctus cum stomacho reiecisset, ille pluribus pre-
missis adiectis referri iussit, quas nuncij dum ita
proponerent, & urgendi finem non facerent, fur-
re *Bernardinus* eosque sequi iubens ad carce-
rem perrexit, quo obæratitenebantur, quos eo
omnes vinculis exemit.

7. Eandem legimus fuisse *Columbani* fortitu-
dinem in *Theodorico Gallorum Rege* obiurgā-
de eius facinoribus, cuius aliquando aduentū

N cum

cū Rex cognouisset, cœnā regio cultu & re-
 necessaria ad eius hospitium longo famulo
 ordine deferri curauit, quæ ut vidit Columba
 vultu & voce auersatus est, prolato versu
 scriptura: *Munera impiorum reprobant altissimu*
 gnūque esse ut Dei seruorum ora eius cibis
 luerentur, qui cum ipsi istam iniustum bellu
 ret. Vix autem verba finierat, cū vasa omnia
 bus cibi illi continebantur, disrupa sunt,
 & sicera in terram effusa, reliqua huc illuc
 eta. Quare attoniti ministri, Rex ipse
 territus accurrit, seque in eius potestate
 bus omnibus fore pollicitus est, quem
 breui ad vomitum reuersum iterum Colu
 nus seuerioribus obiurgationibus & min
 gressus est.

Syr. 34.

P. Platus l.
 2. de bono
 status reli-
 giosi c. 6.

Ezech. 33.
 si specula-
 tor videns
 gladium
 venientem
 non inso-
 nuerit,
 quicquid
 damni se-
 quutum
 fuerit de
 eius manu
 requiretur
 &c.

8. Quid mirabilius animo Antonij Pat
 qui ut accepimus, cum ad Ezelinum adijll
 ille tempore Italiam cæde atq; incendiis ve
 his eum verbis compellauit; *Sæue ac*
 tyranne, quando iam humani sanguinis effund
 nem facies? Qui exordio cum reliquâ oratio
 congruentem adiecisset commemoratis
 pinis, cædibus, direptionibus ciuitatū, De
 ac pœnas imminentes denunciasset, hæc
 tes satellites nihil expectabant aliud quam
 ri illius pro eius more nutum ut tam mole
 monitorem confoderent. At ille contra
 collo imponens, atque ex lupo agnus esse
 in genua procidens humillime peccatorum
 niam precatus, insuper etiam pollicitus est
 quid pœnæ iniungeretur libenter subit
 &c.

idem tamen paulo post in sua flagitia relapsus de
 crevit sancti virtute in hoc modo explorare; Mi-
 lit ad eum quosdam ex suis cum præclaris mune-
 ribus, quibus ita mandavit, vt precibus & omni
 oportunitate id agerent vt ea acciperet; q̄ si fa-
 ceret, ilico eum obtruncarent, si nō acciperet, pa-
 neret ferrent quicquid ab eo diceretur. Illis igi-
 ficta humilitate instantibus multumq; oran-
 tus vt munus illud Domini sui admitteret; An-
 tus voce liberrima abite, inquit, quam primum
 vestri impiis donis, ne vel ruente tecto vel dehiscen-
 ter a nos quog, exitio vestro inuoluamur. Ita illis di-
 nis Ezelinus re cognita temper illū deinceps
 hominem sanctum veneratus est. Tantū etiā
 impiorum animis contemptus rerū terrenarū
 mirationis habet. Ad hui⁹ exemplum, cum de
 more Dei agitur, propria dispendia non sunt ti-
 da, cum ipsum dispendium pro Dei causa sit
 gnum lucrum. Matt. 5. Beati qui propter iusti-
 prosecutiones patiuntur. Melius est pro veri-
 supplicium pati, quam pro adulatione be-
 ficium adipisci.

Antonius cum ad eum Constantinus tantus
 u. Deperator cum duobus filijs Constante & Con-
 stantino literas crebro mitterent tanquā ad pa-
 trem, officiosissimas & quam demississimas,
 adeo eas non magnifaciebat, vt hoc suis di-
 e soleret, nihil magnum videri debere, quod
 ges seculi ad Dei seruos epistolas darent, quia
 nescio quid amplius potentia habere viden-
 eadem tamen esset omnium natura, eadem
 moriendi & moriendi conditio, illud vere magnū

*v. in thea-
 vindicta di-
 uina locum
 de pœnis
 periurii.*

& magno opere æstimandum esse, quod Deus stolas suas, id est, legem suæ volūtatis indicat nos misisset, nobisque per filium loquutus. Quæ cum diceret, tamē rogatus à suis ut responderet, ne tantorum principum humilitatem aspernari videretur, ita rescripsit, ut eos stiticiam & clementiam hortaretur, ut que se mines esse meminissent, & à Christo, qui vniuersum Dominus est, iudicandos.

Non sunt prælia (10) *Basilii* contra valentem imperatorem hæreticum; Et (11) *Nazianzeno* contra *Arrianos* *Macedonianos* *Apollinaris* hereses, & ipsum *Iulianum*. Nota virtus & constantia (12) *Chrysostrami* aduersus *Gainam* *Arrianorum* principem, atque adeo aduersus *Eudoxiam* gustam, quam etiam pro concione alteram diadem appellare non dubitauit.

13. *Fulgentius* *Transamundi* Regis percellam in Catholicos solus sustinuit cum auctoritate & sanctitatis auctoritate & incredibili diuina, qua pollebat, tute suos confirmaret, tum aduersarios magnopere perterret, quam etiam ob causam relegatus est in exilium, eoque abiens mœrentibus omnibus firmatus est plane propheticæ de suo celeri reuertere, quod etiam euenit, *Transamundi* ita multo post sublato.

14. Cum *Henricus* Angliæ Rex ab *Urbanus* Pontifice maximo capitali schismate diuisus eiusque nomen in toto regno ne appellari pateretur, eius furorem *Anselmus* *Archiepiscopus* *Cantuariensis* in Synodo ad hoc ipsum

tertor Episcopos & Abbates aliosque principes regiarum minarum metu percultos, solus cum nobis aliis, quos ipsius autoritas retinuit, ita expugnauit, ut pontificias partes tueretur, atque super Angliam relicta exulatum abiret.

vi. *Dunstanus* Cantuariensis an. circiter 1020. Anglia Archiepiscopus tanta fiducia ac libertate duos Reges *Etelstanum* & *Eduardum* eius successores reprehendere solebat, ut ob eam causam iterum atque iterum in exilium pelleretur, semper tamen reuocatus est, & ob præstantem prudentiam ab iisdem ad grauissima quæuis publica neccia adhibitus.

6. Non veriti sunt Pontifices Romani in contemptum se dare (summam suam dignitatem retinere) hostium suorum, eosque sola vultus maiestate & sermone grauitatis pleno ad officium regere. Numquid enim non maximus fuit animus *Leonis Magni*, aut cum *Attilæ* qui se flagellum terroremque orbis nominabat, occurreret bellissimarum gentium copias trahenti? aut *Genferico* ex Africa ad urbem diripiendam operanti?

7. Cum *Iustinianus* illicita quædam vellet exagere ab *Agapeto* Pontifice & minacia verba daret, respondet imperterritus *Agapetus*. At ego me non ad *Diocletianum* sed ad *Iustinianum* putabam venisse, qua voce sic fractus imperterritus, ut protinus illi daret assentum.

8. *Theobaldus* ut cum Romani seditione facta tumultuarentur, & armis arreptis impetu facto in *Stadium* Papæ irrumperent, Pontifex haud ex-

v. *Thr.*
Boz. de signis Eccl. l. 11. c. 2. honesta animi magnitudo seu magnanimitas.
Liberii cum Constantio imp. virus sui stomachi euomente, constantie admirabilis & grauitatis plenissimum colloquium narrat
Theod.

territus pontificalia ornamenta poscens sumptibus
 grauitate & dignitate in oculos seditionum
 dedit, inquit id solum quem queritis? ad hanc
 protinus exanimati conuenerunt ac depellente
 rore iussa fecerunt.

*Galsiod. li.
 10. ca. 3. in-
 uicissimus
 Christi bel-
 lator Chry-
 sost.*

19. Multa commiserat Gainas Celticus
 nus intoleranda flagitia, & illud in primis
 collectorum militum instructique exercitus
 bis imperio potiretur, & cum auderet neminem
 gationem obire, Christianorumque Principum
 ad barbarum metuendumque latrocinatorem
 data perferre, Antiochenus ille Ioannes
 mento *Chrysofomus* ad illius est castra profectus

*Baron. an.
 Chr. 400.*

cuius aduentum multo ante Gainas profectus
 longo ei occurrit itinere, prorectamque locum, his
 dextram oculis venerabilibus imposuit, facit
 Antistitis genua, liberos quos secum adduxit
 iussit osculari. Legati religionem, ut propriam
 defensione animi alacritatem is qui Ariam
 & truculentus agnouit reueritusque est. Sic
 Præfules Regibus imperare volunt & barba-
 esse terrori, priscos istos Pontifices imitari
 cesse est. Nam virtus, ut *Theodor.* ait vel
 simos pudore afficere & obstupescere
 Chrysof. regressus Constantinopolim, neque
 cuius causa legatione functus erat, bene
 ad populum sic orditur suam concionem

*Theod. lib.
 5. c. 33.*

tempore silui & post longum temporis spatium
 ritatem vestram reuersus sum, quanquam id
 dit vlla vel animi socordia, vel corporis desidia
 fui tumultus componens, fluctus sedans, tempus
 corrigens, eosque qui iam demergi cœperant ad
 silentium

in tranquillam porrecta manu deducere studens.
 in enim communis omnium Pater, eoque necesse est
 ad hanc rem agere non tantum eorum qui stant, sed eorum
 qui collapsi sunt, non eorum modo qui secun-
 da navigant ventis, sed & illorum qui tempestate ia-
 llicus ventur, non eorum modo qui in tuto sunt, sed illorum
 qui periclitantur. Harum sane rerum gratia reliqui
 ad temporis spatium, obambulans, exhortans, ob-
 ret nequens, supplicans vt à Domino ea calamitas dissolue-
 e Princeps. Postquam autem in amœnis illis ac tristibus fi-
 cinatoribus impositus, denno me ad vos recepi, &c.

lib. 5. c. 32.

Quomodo idem Chrysostomus antea huic
 ra profano ab Arcadio Imper. Constantinopoli
 s præfati Arianis templum poscenti intrepide resti-
 que locat, his verbis refert Theod. Iste labe asper-
 fuit, sacra Ariana postulat ab imperatore vnum ex sa-
 m addens sibi templis dari. Imperator autem re-
 proprium det se de ea re capturum consilium, & v-
 Ariamam ei curaturum promittit. Itaque diuino il-
 est. Sin. Ioanne accersito (Episcop. Constantin.) el
 t & basilicatum Gainæ exponit, commemorat eius
 imitentiam, molliri tyrannidem indicat, orat vt
 it velintem eius animum templo donato placet.
 facere nobilis ille vir: Nec (inquit) istud ei polli-
 lim negare, neque Sanctum Dei canibus mandes. Nam,
 bene ceterum equidem patiar, vt qui Dei verbum San-
 onem & auguste laudibus & hymnis celebrant, ex-
 atium a Sacro Templo, idem que tribuatur ijs
 em id contra eum loquuntur blasphemias. Atque
 esuliam barbarum illum omnino metuas imperator,
 rempore & illum in vnum locum conuoca, tu-
 ant ad silentio veriusque sermonem auscultra.

N 4

Ego

Ego certe me hominis linguam refrenaturum spero, vincitur
 suarumque ne postulet quod ei concedi non debeat. Quae, quae
 bus auditis imperator vehementer latantibus p
 postridie eius diei utrumque accersuit. Ga
 quidem promissum exposcit, Magnus autrum h
 Ioannes respondet illi ex aduerso: Non liceret ex
 ratori, qui pietatem colere instituat, aliquid con
 20.
 sacras temere moliri. Cui quidem dicenti temp
 sibi dari oportere, respondet Ioannes: Tenet certe
 sacrum apertum esse, neminemque eum p
 bere quo minus in eo, si libeat, preces faciat, Po
 Tum Gainas At ego, inquit, alterius secta
 & cum hominibus eius secta vnum sanctum ten
 habere postulo, atque istud quidem non immerito
 lo, quippe qui multa bellica certamina pro
 confecerim. At praemia (inquit Ioannes) r
 pterea tributa labores tuos longe superant, nam
 & honore consulari dignatus. Quia etiam tecum
 considerare quis fueris olim, & quis iam sis, qu
 prae terita tua inopia, & in qua iam abundanti
 degas, quibus quoque vestimentis indutus esse
 Istrum traiceret, & quibus iam operis. Com
 re igitur animo quam pauci sint labores & qu
 pla praemia, atque noli erga eos qui tibi honore
 detulerunt, ingratus esse.

2. Cor. 10.

Arma no-
 stra non
 carnalia,
 &c.

Hac oratione habita Ioannes celebris
 orbis terrarum doctor, os obturavit Gain
 que adeo obmutescere coegit. Hac Theo
 que ita qui iniquas atque indignas, imo
 pes coegerat Arcadium imper. pacis com
 nes accipere, vt tamen velamento pacis
 nidem violentus acciperet, idem ipse ab

um spero vincitur Sacerdote, cogiturque à cœptis desiste-
debeat. Cre, quæ instigatione Arianorum magnis spiri-
larum tibus petere aggressus erat, vsque adeo vt in ea
fuit, Gaudet, vbi ipse præsidio militari summam re-
gnus ætatem sibi vendicabat, cogatur, vt hæreticus à sa-
n licentia extorris, carere basilica.

uid com. 20. Sancti Hilarius Episcopus Pictauiensis con-
ti temp. Constantium imper, Arianum scribens, in-
es: Tenet cetera ait, *Christus expectetur, quia obtinuit an-*
eum *Christus, clament pastores, quis mercenarii fuge-*
eces sunt, *Ponamus animas pro ouibus, quia fures introie-*
s secula sunt, & leo sauiens circuit, ad martyrium per has vo-
tum tenet excamus, &c. Quod per Antichristum intel-
meritum Constantium imperatorem, docet his ver-
a pro his quæ subdit: *Pugnamus contra persecutorem fal-*
nes) *inimicum, contra hostem blandientem, contra Const-*
at, nam *Antichristum, qui non dorsa cedit, sed ventrem*
m tecum *colpat, non proscribit ad vitam, sed dicit in mortem,*
fis, quæ *non tradit carceri ad libertatem, sed intra palatium*
ordant *honorat ad seruitutem, non latera vexat, sed cor oc-*
utus *efficit, non gladio caput diffecat, sed animam auro*
us. *Comminat, non ignes publice minatur, sed gehennam*
& quæ *intrauit accendit, non contendit ne vincatur, sed*
honorat *colatur vt dominetur. Christum confitetur vt neget,*
mutat *em procurat ne pax sit, hæreses comprimit ne*
lebris *Christiani sint; sacerdotes honorat ne Episcopi sint;*
it Galie *Religio recta ponit vt fidem destruat.*

Postquam deinde induxit in exemplum san-
simos viros qui veritatis amore ipsos Reges
tedarguerunt, vehementius in eundem inue-
tus, addit: *Proclamo tibi, Constanti, quod Neroni*
loquutus fuissem, quod ex me Decius & Maximini a-

*Quem pa-
uent Reges
eum Chryf.
vt puerum
virga com-
pescit.*

*Bar. ann.
Chryf. 360.
Intrepidus
animus &
inuita con-
stantia.*

Iob 28.

nus auderent, contra Deum pugnare, contra
 fiam seuis, sanctos persequeris, predicatores Chri-
 odis, religionem tollis, tyrannus non iam humanus
 sed diuinorum, &c. Et: Christianum te mentis
 Christi nouus hostis es, &c. Qui autem facit
 tis pondus, non pro arbitrio eos perflare
 uit, sed nutu compefcuit, & quemadmodum
 ad Labande Jacob locutus est Dominus:
 uene quicquid asperum loqueris contra Iacob, sit
 pace sine abire: ita Constantio præcepit
 Hilario, quem in pace reuerti ex exilio
 ad suos.

hist. erip. li.
 9. ca. 36.
 prolixè hæc
 Baron. an.
 Chr. 390.

21. Quoniam Theodosius Augustus
 in Thessalicenses, supra quam quod in stum
 quumque esset, animaduerti fecerat. Medio
 ni ab Ambrosio Episcopo Ecclesiæ adito
 hibitus palamque reprehensus, patienti
 pertulit, & commissam confitens pœnitentia
 egit. Idem cum Paschali quodam die Ec-
 siam ingressus intra Chorum confedisset, an-
 uit non eum locum purparatorum esse, sed
 cerdotum, iubentique Ambrosio ut inde
 deret, obediuit. Posthæc Constantinopolim
 Ecclesiam ueniens, ut in Choro sessum
 deret, à Patriarcha inuitatus, nequaquam
 quieuit.

2. par. 24.

22. Zacharias Ioiadam Sacerdotis filius
 dubitauit Ioram Regem Iuda palam arguere
 quod patriæ ritu relicto ad idolorum cultum
 conuersus fuisset: Prophetantem quidem in
 trio domus Domini lapidibus obruerunt.
 Deo innocentis necem vlciscente ingentes

rum copiae à paucis Syris prostratae sunt. Sic & alij multi ex Prophetis extrema pati, quam Regum populorumque vitia non corripere, maluerunt. Esaias in duas partes sectus est; Jeremias lapidibus obrutus; Amos vecte per tempora transfusus, &c.

23. Eliseus cum staret coram Ioram Rege Israel idololatra, & coram Iosaphat Rege Iuda Deum colente ut pro illis Dominum consuleret, illum constanter redarguit, hunc autem reueritus est, Ad Ioram enim dixit: *Quid mihi & tibi est? vade ad Prophetas patris tui (Achal) & matris tuae (Iezabel) viuit Dominus DEVS Israel in cuius conspectu sto, quod si non vultum Iosaphat Regis Iuda contulerem, non attendissem quidem te, nec aspexissem.*

4. Reg. 3.
v. 13.

24. Ioannes Baptista Herodis personam non respexit, quo minus ei libere diceret: *non licet tibi habere uxorem fratris tui.*

25. Ipse Christus (de quo Esaias II. v. 3. praedicitur. *Non secundum visionem oculorum iudicabit*) etiam Scribis & Phariseis ac Iudaeorum Principibus dixit: *Vanus vobis hypocrite, auferetur à vobis regnum Dei & dabitur genti facienti fructus.*

Matth. 23.

26. Quia immodica occupatione in laboribus externis à consuetis deuotionis exercitijs Eugeni^{us} ex monacho Cisterciensi factus summus Pontifex videbatur arceri sollicitus de eius salute S. Bernardus quinque doctissimos libros de consideratione ad eum exarauit.

27. Miecislaus^{us} ut Polonorum Princeps auare ac superbe impabat & praefectos suos populū expilabat,
Gedeon

Gedron Cracouiensis Episcopus blande primo
 Principem redarguere, mox ubi contumacia
 esse videt, pio astu rem aggreditur; Mulierem
 subornat, quæ sordido ac miserabili habitu
 sumpto ubi in conspectum Principis venit, lacri-
 tabili voce ac eiulatu ementito opem eius impo-
 rat; motus eius lacrymis ac importuno clamore
 re Miecislaus accitatus, quid sibi velit, rogatus
 illa gregem se ouium numerosum habuisse & Me-
 dio commendasse, illum porro mediastinis pro-
 cendum commisisse, eorum negligentia gregem
 à lupis dilaniatum, seque ad extremam inopiam
 inde redactam esse. Rogare ut cuius culpa de-
 num datum esset, ab eo præstaretur. Circa
 diastini qui pariter subornati venerant, neg-
 sua negligentia damnum datum esse, sed adole-
 tis, qui priuignus esset mulieris, culpa. Eum
 nim venationi deditum feris canes alere, qui
 luti partim ipsi gregem laniant, partim dilan-
 ctum ac dissipatum lupis in prædam dederunt.
 Eum igitur præstare oportere, se neque ca-
 abigere, neque dispersis ouibus succurrere
 tuisset. Adoret & adolescens crimenque in-
 diastinos referebat, se præsidio gregi canes
 re. Neque tamen satis illorum dicta reflexit.
 Cognita causa Miecislaus condemnat adole-
 tem damni illati. Approbant, qui tunc ad-
 senatores principis iudicium. Ibi tum Gedron
*ste, inquit, & sapienter iudicasti, tu filius es huius
 plissima & florentissima Reipublica, sed tu te
 gnū eius habere mauis, tu gregem tuum nummaria
 dicibus & magistratibus tradidisti tu feris canes, hoc*

acerbos & crudeles exactores & præfectos facultatibus & sanguine innocentium hominum famulas, quorum caeca cupiditate & asperitate fit, tenuiores ut à potentioribus perinde quasi à lupis diripiuntur & opprimantur.

Proceres Regem dignitate priuarunt.

SIGNVM XXXVII.

Alios iuxta legem diuinam prudenter, & cum lenitate, modestia & humanitate corrigere.

San. Bernardus, cum esset Abbas vel Præpositus sui monasterij, dicebat: Quoniã in multis offendimus omnes, mihi tacere non licet cui ex officio incumbit peccantes arguere, magis autem urget Charitas: San. Augustin. (in Enchir. ad Laur.) correctio ex charitate profecta spiritua-
lis est eleemosyna.

Leu. c. 19. v. 17. Syr. 19. v. 13. Ser. 42. in cant. Ezech. 38. v. 8. Va. & c. abieci cum non redux. c. 8. v. 8. Fode.

Hinc boni Prælati diligenter in subditos delinquentes inquirunt, ut pastor in oues aberrantes vel scabiosas. Et palam delinquentes etiam cum respicerunt palam arguunt idque propter alterum exemplum, iuxta illud: 1. Tim. 5. v. 20. Peccantes coram omnibus argue ut & ceteri timorem habeant. Et illud Gregorij in Registro: *Manifesta peccata non sunt occulta correctione purganda, sed palam sunt arguendi, qui palam nocent, ut dum aperta obiurgatione sanantur hi, qui eos imitando deliquerant corrigantur.*

Non autem increpando sed monendo leniter & congemiscendo eos ad emendationem vitæ inui-